

[Jytte Andersen]

jeg nogenlunde er et citat fra en af ministerens taler.

Jeg vil også pege på, at undervisningsministeren jo klart i forbindelse med nedlæggelsen af kysthospitalet på Refsnæs understregede, hvor vigtigt det var, at afdelingen, som den var, kunne videreføres netop for at videreføre det arbejde, som Svend Heinild i sin tid lagde grunden til. Dertil kommer så, at dette jo faktisk går ud over samfundets allersvageste grupper, nemlig de mest truede og mest udsatte børn, og det vil faktisk ødelægge i tusindvis af familiers muligheder for at få råd og vejledning.

Vi synes, som det er fremført af vores ordførere, fru Hanne Andersen og fru Tove Lindbo Larsen, at det er uanstændige besparelser. Og vi sætter tilmed også spørgsmålstegn ved, om der overhovedet er tale om besparelser. Først og fremmest er det jo en kendt sag, at skærer man ned på det forebyggende arbejde, vokser problemerne sig store, og så bliver de også dyrere at løse. Men jeg vil godt spørge indenrigsministeren, om indenrigsministeren ikke ser den risiko, der er forbundet med i stedet for at få ambulante behandlinger så at indlægge børn eller anbringe børn. Ministeren ved også godt, hvor meget dyrere det er end en enkelt eller to eller ti konsultationer. Altså balancen imellem dette at kunne behandle folk, familier, ambulante og så at sige: så må vi hellere indlægge.

Der er også den anden side af det, nemlig at der i dag sker udskrivninger fra børneafdelingen, fordi man ved, at der efterfølgende er en ambulante behandling. Der er vel en risiko for, at den udskrivning vil blive trukket ud et par dage, og det betyder, at en sengeplads faktisk bliver temmelig meget dyrere end en ambulante behandling. I denne forbindelse vil jeg godt spørge ministeren konkret: hvad koster en sengeplads på børneafdelingen?

Jeg ville godt have stillet nogle andre spørgsmål, bl.a. til kristeligt folkepartis repræsentanter, men de har desværre ikke gjort sig den ulejlighed at deltage i debatten her. Jeg synes faktisk, det er uanstændigt, at det parti, som slår sig til ridder på børnearbejde på sine landsmøder, ikke kan møde op i salen, når en så vigtig sag er til behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal sige til fru Hanne Andersen, som talte om, at der med denne plan var tale om en katastrofeopbremsning – det blev sagt fra flere ordføreres side – at det da vist er et katastrofeord på et forkert tidspunkt. Det drejer sig om 45 mill. kr.s tilpasning mod et årsbudget på 1,2 mia kr. Der er netop tale om en langsigtet plan – og det vil jeg gerne understrege igen – og ikke om de mere eller mindre halsløse sparerunder, man ser rundt omkring, og som ikke rigtig har nogen langsigtet og sammenhængende mening.

Hvorfor skulle jeg, fru Hanne Andersen, sige »om igen« til en plan, som rigshospitalets direktion i samarbejde med personalet har udarbejdet, og som jeg og regeringen finder er god og rimelig?

Jeg synes også, at fru Tove Lindbo Larsen skulle være opmærksom på, at tilpasning altid vil være nødvendig på en så stor institution som rigshospitalet, som, om jeg så må sige, lever og ånder med det amtskommunale sygehusvæsen, som det jo altså også er en del af. Jeg er meget enig i de betragtninger, hr. Tommy Dinesen havde på det område. Derfor vil der være en ganske nøje sammenhæng mellem de lokale sygehuses og rigshospitalets funktion, og derfor kan man ikke forestille sig, at rigshospitalet også i de kommende år vil undgå tilpasninger af den ene eller den anden karakter.

Fru Hanne Andersen spurgte: hvorfor har ministeren ikke indkaldt kontaktudvalget? Det har ministeren ganske simpelt ikke i denne anledning, fordi alle sengepladsaftaler overholdes, og det har været en forudsætning for planen.

Jeg synes også, at fru Hanne Andersens gennemgang af planen mere havde karakter af postulater; i hvert fald havde den ikke megen bund i de faktiske oplysninger, som er givet. Jeg skal om lidt komme ind på den socialpædiatriske afdeling. Der er selvfølgelig ikke tale om, at den på nogen måde slås i stykker, men om, at også den må ind i en omstilling, således at også dens funktioner kan være så tidssvarende som muligt.

Der har været forhandlet med personalet. Disse forhandlinger har helt konkret ført til en ændring af den oprindelige plan. Der har været tale om, at direktionen har spillet ud med én plan, som i samarbejde med personalet og efter de indvendinger og de bemærkninger, som personalet er kommet med, er